

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612216601
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612216601.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Q. W., N.. XX.X.XXXX, A. B.B. N. M. ,Š. N. XX, 2.670,42 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 8C/207/2012-40 z 21.1.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom pre uznanie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi

2. 670,42 EUR, úrok z omeškania 493,78 EUR, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.668,24 EUR od 31.7.2012 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 30 EUR splatných vždy do 25- teho dňa v mesiaci, počnúc 1.2.2013 do zaplatenia, s tým že omeškanie čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého konania. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá práv na náhradu trov konania.

O povinnosti žalovaného zaplatiť istinu s príslušenstvom rozhodol s poukazom na ust. § 153a ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 4 O.s.p., § 14 ods. 5 a 153b ods. 1 O.s.p.. Vychádzajúc z § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému splácať istinu s príslušenstvom v splátkach.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p. majúc za to, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval osobné, majetkové a zárobné pomery žalovaného, ktoré v odôvodnení rozhodnutia špecifikoval v súvislosti s povolením splátok. Zároveň poukázal na správanie sa žalovaného, ktorý uznal nárok žalobcu, bol ochotný ho uhradiť. Mal za to, že nepriznaním trov konania nedôjde k výraznému poškodeniu práv žalobcu, ktorý si uplatnil viaceré obdobné nároky na súde prvého stupňa.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, aby mu bola priznaná plná náhrada trov konania. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazujúc na článok 47 Ústavy SR, § 24 O.s.p., § 25 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. zastával názor, že svoj nárok si uplatnil dôvodne, nakoľko nedošlo k jeho zaplateniu ani po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu, vykonal a následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Poukázal na to, že žalovaný si bol vedomý existencie svojej pohľadávky, na čo bol upozornený viacerými výzvami.

V pokuse o zmier bol upozornený na riešenie veci súdnou cestou, v prípade ak pohľadávka nebude v stanovenej lehote uhradená, ako aj na zvýšenie dlžnej sumy o trovy konania a právneho zastúpenia. Mal za to, že súd mu mal priznať nárok na náhradu trov konania, prípadne, ak by bolo v konaní dostatočne preukázaná a dôvodné, mal priznať náhradu trov konania primerane zníženú. Čo sa týka zhoršenej finančnej situácie žalovaného, táto podľa neho bola zohľadnená tým, že žalovanému bolo umožnené splácať dlžnú sumu postupne v splátkach.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok v jeho napadnutej časti vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa na tieto dôvody poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva: Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ide o zákonné ustanovenie (§ 150 O.s.p.), ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenia a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Občiansky súdny poriadok preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa, môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Tento dôvod je daný charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie.

Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové, zdravotné a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať aj také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní.

Z odôvodnenia súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z hľadísk uvedených v § 150 ods. 1 O.s.p. vzal do úvahy aj okolnosti predmetu tohto konania, najmä však osobné, sociálne, majetkové a rodinné pomery žalovaného a dospel k správneému záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi, pretože toto rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi nemožno považovať ani za mimoriadne tvrdé, ani za nespravodlivé, pretože nepriznaním náhrady trov konania aj podľa názoru odvolacieho súdu nedôjde k výraznému poškodeniu práv žalobcu.

Neobstojí tvrdenie žalobcu, že zhoršená finančná situácia žalovaného odôvodňuje iba umožnenie splácať dlh v splátkach, pretože nepriaznivá situácia žalovaného z hľadiska osobných, majetkových, zárobkových pomerov s prihliadnutím na vyživovaciu povinnosť nielen dvom maloletým deťom, ale aj k manželke, ktorá je na materskej dovolenke sú takými okolnosťami, pre ktoré priznanie náhrady trov konania vo vzťahu k žalobcovi by bolo mimoriadne tvrdým a nespravodlivým, prihliadajúc aj na okolnosti, za ktorých došlo k poskytnutiu úveru právnym predchodcom žalobcu, pri zohľadnení, že jediným dôvodom výpovede, ktorú žalovaný obdržal od svojho zamestnávateľa bol nedostatok práce.

Z uvedených dôvodov odvolací súd, ako už bolo vyššie uvedené, rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade žalovaný, tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu nemohli byť priznané. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.